

İŞTİRAK

Sene 1, Numero 18, 19 Ağustos 1326 Pazartesi

Sahib-i İmtiyaz ve Müdür-i Mesul
Serbest İzmir Gazetesi Sahibi

Hüseyin Hilmi

Directeur Husein Hilmi
Muharriri Namık

Mu posta seneliği 40 kuruş
Mu posta altı aylığı 20 kuruş

Mekâtib ve Evrâk-ı Vâride Nuruosmaniyyede (Hürriyet) Matbaasındaki Daire-i Mahsusaya
Gönderilmelidir
Fiyatı 20 Paradır

Milletim Nev-i Beşerdir Vatanım Ruy-i Zemin

Sosyalizm Efkârının Mürevvicidir

Journal Socialiste ICHTIRAK

Kariin-i Kirama

Mesleği doğruluktan bu vatan ve millete hizmetten ve bu emniye-i halisanenin istihali için ölmekten bile çekinmeyen bu fedakâr-ı vatanın ahiren hapsedilmesi gazetesinin tatil olunması gibi giriftar edildiği ahval-i elime eminim ki bilcümle hakperestten ve ashap-ı vicdanı dilhun etmiştir. Fakat sizi temin ederim ki, ben bundan katiyen müteessir olmadım. Çünkü vicdanın beni **muazzib** etmiyor. Bilakis bahsettiği huzur azribe-i nagihanenin tevhit etmesi tabii olan talimat-ı maddiyesini telafi ediyordu. Bu heze icrayı adalete memur divanı-ı harp-ı örfi heyetini teşkil eden zevat-ı kiramın hak ve hakikatten adaletten başka bir şey tanımadıklarına da

(Birinci sayfada Babek'in bir boy fotoğrafı var. Altında şu yazılı: Alman sosyalist reisi Babek'in ame ve sosyalistler ile nümeyişi)

Emin idim. Bu emniyet benim en büyük kuvvet el zuhurun idi. Fil hakika bunda zerre kadar yanılmamışım. O heyet-i adılanenin icra ettiği tahkikat neticesinde masumiyetimi anladılar. Bir satme-i naçiz gazetem tekrar intişarına karar verdiler. Şu münasebetle de adaleti meşrutiyet-i mukaddesinizi alkışlar... ayn samim el kalp takdis ederim.

İştirak bugünden itibaren yine vazife-i mukaddesi-i vataniyesini ifaya başlıyor. Mesleğinde sabit-i lai tağyirdir. Yegane istinatgahı haktır. Bu uğurda hayatını nezretmiştir. Ve min Allah el tevfik

Dahiliye Nezaretine Açık Mektup

Nazır Bey

Trablusgarp'ta Nalunt kazası kaim makamlığına Rafet Bey namında biri tayin edilmiştir. Bu zat kimdir bilir misiniz! Bir doktor evet sadece bir doktor... Birkaç sene evvel terfiyen vekil ağalık rütbesiyle altıncı orduya tayin olunur. Ve bilahare vazifesi başına giderken Mısır' a firar eder ve nihayet herkes gibi o da gelir. Bir Osmanlı olmak sıfatıyla size sorarım ki bu zat a ne gibi bir sebeple kaim makamlık veriyorsunuz. Ayrıca bu gibi haller indinizde memduh sayılıyorsa bizim indimizde mefruttur.

Kaim makamlar mektepten mezun amar-ı idareye vakıf zevattan intihap olunurlar. Halbuki Rafet Bey doktordur. Hiç şüphesiz usul-ü idare-i mülkiyeye kendisinden vakıf bir çok adamlarımız var. Onları bırakıp da hariçten bir zatı kaim makam nasp etmek nasıl bir natık sebeptir. Eğer kaim makam olmak için yalnız teveccühünüzü kazanmak kafi ise bilelim de biz de nail-i teveccühünüz olmak esbabını istihsale çalışalım. Memleketimizde kaim makamdaki ziyade doktora ihtiyacımız var. Bu zat çok müsait ise kendisine doktorluğa ait büyük bir mevkii verebilirdiniz. Her şey gibi bu da elinizde. Fakat bir doktorun bizce kaim makamlığa tayin olunması kavait-i idare-i şınası ile gayr-i kabil-i telif olduğunda arz-u hale mecburiyet hasıl oldu.

Namık

Hükümdar-ı Zalim İkinci Nikola

Bin dokuz yüz beş senesi mayısın **yirmi ikinci** günü zulm-ü ... sarayının önüne kanun-u tabiatın bahşettiği en büyük bir hakkı yani hürriyet ve meşrutiyeti talep etmek için gelen masum halk üzerine ateş etmeyi emrettiğinizi unutmayınız! Sen Petersburg, Sivastopol ve Kışınfin mazlum biçare ahalisini sırf hırsınin servet debdebe ve zulmünün idamesi emniyesi ile idam ettirdiğin halkın hayatını bir vazice-i havasat ve ihtiras edinerek kanlar akıttığını unutma. Zalim, gaddar bu kadar müthiş avaze-i iştiga önünde yine lakayt tahtgah-ı hununinde oturuyor. Ondaki vazgeçmiyorsun.

Fakat bir gün korkmuyor musun? Yet-i adalet seni yakandan yakalayacak beşeriyet. Hakkın üzerine istinat ettiği kuvvet-i silahıyla layık olduğun mevkiiye ika edecek.

O zaman bilmem ki, bunları düşünecek tahtür edecek misin? Bu kelimeler sana bir hiss-i nedamet ika edecek mi? Şimdi uyuyorsun. Uyu fakat adalet-i beşeriye kariben emin ol. Seni çarpacak Vitali

İŞTİRAK

“Bir gün .. zalimlere kudret mevla..

Tallah akt asarın Allah aleyna

İtalyanın Bari Şehrinde Nümayiş

Bari'de hane kiralarının ali olması münasebetiyle ahali ve amele tarafından bir nümayiş icra olunur. Hükümet bu nümayiş men etmek için polis ve jandarmaları ahali üzerine sevk ederek aralarında şedit bir müdarebe çıkartarak ahaliden beş polislerden üç kişinin mecruhiyetine sebebiyet verilir. Bunun üzerine sosyalist mebuslarından Margari baş vekile bir telgraf name keşide ederek fukara ahali ile amelenin mağduriyetini nazar-ı dikkate almayan vali ile polis müdürü hakkında mücazati müstelzim kanun tatbik edilmezse dokuz bin amele tarafından hükümetin icra etmediği kanunu icra edeceklerini bildirmiştir.

İtalya'da Zulüm

İtalya'nın Bari şehrinde hakk-ı meşrualarının talebi üzerine hükümetin kahır ve zulmüne uğrayıp dört kişi maktul ve kırk iki kişinin mecruhiyetine sebebiyet veren hükümeti insaniyet namına protesto ile beraber orada bulunan sosyalist kardeşlerimize Türkiye'deki bulunan sosyalistler namına beyan-ı taziyet eyler ve muvaffakiyetlerini temenni eyleriz.

İki Dahi Gazete

Gazetemizin divan-ı harp-i örfice tatil edildiğini kemal-i hevahaşla yazan Tanin ve onun dalkavuğu İkdâm acaba intişarını niçin yazmadılar. Refikayı sairimizin istihbar eylediği şu intişar haberini kemal-i memnuniyetle yazdıkları halde bu gazetelerin yazmaktan istinkaf eylediklerinin sebebi nedir? Acaba matbuat-ı dâhiliyeden kendilerine tebligat vuku buldu mu? Onu da zannetmem. Çünkü diğer gazetelere malumat verildiği halde onlara malumat verilmemek kabil midir? Burasını da matbuat-ı dahiliye düşündün. Tanin ne ise çünkü o bir muhafazakar partinin çünkü sosyalistlerin düşmanı. Çünkü ameleyi mağdur perişan sefil bırakanların merucudur. Fakat sen! Ey ikdamcı sana ne oluyor. Senin ne garezin var sen ki millete kendini hürriyet perver bi taraf olduğunu ilan ettiğin halde niçin elan muhafazakarların dalkavuğu oluyorsun. Hiç olmaz ise muhafazakar olduğunu herkese bildir de bütün millet de senin mahiyetini anlasın.

Hasta Fikir

Geçende neşir eylediğim makaleleri okuyan bir arkadaşım sermaye ve say-i amel hakkında serdettiğim efkâr-ı iktisadiyeyi akanım-i anane karine gayri muvafık bularak “ Üslubunuz güzel ama fikriniz hasta” diye beyan-ı mütalaa etti. İşte sosyal demokrasiden bahis hiçbir eser gözden geçirmeyen matema nazırımız olan Avrupa terakkiyat-ı medeniyesinin meşhur felsefesinden bihaber bir havai matbuatın gıdayı ruh feriyile yaşayan bir genç ancak böyle düşünebilir. Bu kabil efendilerin başlıca itirazları sosyalizmin Avrupa’ya mahsus bir meslek olduğu ve çarkın hayatına muvafık olmadığıdır. Güya bir fikir hariçten memlekete ithal edildiği takdirde esasen ihtiyacın adem-i mevcudiyetinden muhal tatbiki olamaz. Ve saadet-i millete bu suretle nafi olamayınca fuzuli ve muzır bir fırka tevlidinde sebep olur. Sosyalizm de bu neviden imiş.

Böyle umumi nazariyeler söylemek kadar kolay bir şey yoktur. Acaba hakikat bu merkezde midir? Sosyalizm vaka birkaç sözle tarif edilebilecek bir mesele değil ise de onun ayniyatına vakıf olmayanların bile bildikleri bir şey var ki o da alelumum sosyalistlerin say ve ameli, sermayenin istibdadına karşı müdafaa ettikleridir. O halde çalışmak keyfiyeti medeniyetin işgal-i basite veya mağlağasıyla her hayatın yegane sebep-i beka ve idamesidir. Yeryüzündeki bütün cemiyetlerin yaşamaları onları teşkil eden efradın her ne suretle olursa olsun çalışmalarıyla vuku bulur. İhtiyacat-ı zaruriye ve tecmiliyenin tedmini için istihsal olunan mevad ister iptidai ister mukteziyat-ı medeniyenin son sistemine muvafık olsun hep say-i beşer ile vücuda gelir. Bu fiil istihsalde sair anasır-ı muavenenin ehemmiyeti bal.. kalildir. Say ve amel ide-i nasda bulunan alet ve edevatla sine-i tabiata tatbik olunan bir kuvvet olduğunda her yerde o kuvvetle mütenasip bir sermaye bulunur. Bugün memalik-i osmaniyede ziraat sanat ve ticaretin pek geride olmasıyla ameleyi düşünmemek kavanin-i amele layihalarını bila teamül reddetmemeyi icap eder.

Ahalimizi ahval-i iktisadiyeleri nokta-i nazarından tasnif etmek lazım gelse mahdud birkaç eşraf ve tüccardan maada kısm-ı galisi alınının teri ile iktisap-ı maişet ettiği görülür.

Evlerimizi inşa eden ekmeklerimizi yoğuran kundurularımızı diken bezlerimizi dokuyan bağ ve tarlalarımızı çapalayan madamların ipekli gazelerini husüle getiren maden ocaklarında çalışan her şeylerimizi yapan işçiler değil mi? Onları düşünmek na muhal muzır mıdır? Onlara göre fikirlerimiz yabancı fikirler midir? Hayır hayat cemiyetin en mühim kanadı olan bu işçiler sınıfının gasp olunan hukukunu eğer gasp olduğu ispat edilir ise müdafaa etmek heyet-i beşeriyeye dlebilecek hizmetlerin en büyüğüdür.

Yalnız bir şey varit-i hatır olabilir: niçin sosyalistler bilhassa ameleyi düşündürler de bütün efrat-ı milletin yek vücut olmalarını ittihat ve ittifakını arzu etmiyorlar. Bu mesele basit olmakla beraber mesleğimizin esasıdır. Efrat-ı milletin ittihat ve ittifakı yek vücut bir kitle-i cesime teşkil etmeleri ahs amalmazdır. Fakat ekmek kavgasında birbirlerinin bilmeceburiye gözlerini çıkararak ve yaşamak için rekabetten kavgadan başka bir usul usul-ü iktisadi tanımayan rakiplere zaten ondan gayri bir usulün mevcut olmadığı bir devirde ittifak ediniz, birleşiniz diye vuku olacak nasihatın ne derece bi sud olacağı mertebe-i bedahatte bulunur. Esasta ayrılmak olduktan sonra ferihde ittihadın husulü kabil mi? Mağmafi bu devr-i iştimahinin marazi olmakla beraber hali hazır adem-i intizamında eşhasın asla kabahatli olmadıklarını nazar-ı itibara alarak menafi-i mütazadamütemadiyesinin ıslah-ı hale münceer olacağı itikadıyla asla ihvan arasında telkin-i ...etmemek onları ittihad da davet vazifesinde kusur eylememek lüzumunu takdir ederiz. Zira en müthiş rakiplerin ruhlarından insan vasfı insaniyet hassası katiyen silinmemek ve edebiyen o hassada birleşmek icap eder. Hatta ittihad ve insaniyet sayedindedir ki mütalaa-i efkâr ve tasdik_i hak mümkün olur.

Birleşmeye imkan olmadığı nokta şudur ki iradat-ı beşerden daha kadir dünyanın bütün muhasemet ve mücadelatını mudi olan istihfaz-ı hayat ihtiyacı yolunda şimdilik rekabetten harpten başka bir nevi faaliyetin mefkut olması keyfiyeti her gün her dakika saadet-i şahsiyenin temini için bir çok vatan kardeşlerini iras-ı zarar etmek mecburiyetidir. İşçi kitlelerini cezai bir icraatla çalıştıran sermayedarın gayi kazancını görür. Kendi bahtiyar olmazsa onu nasıl sevebilir? Ama sermayedar ameleyi insan sıfatıyla değil çalışıcı bir kuvvet diye istihdam etmeye hakkı vardır. Hatta amelenin işini yapacak bir makine bulsa onu hiç istihdam etmez. Herkes menafi-i şahsiyesinin teminini düşünmüyor mu? Bu cihet pek doğru olmakla beraber namuskarane çalışarak istihsal-ı saadete kendisinde bir hak gören amele bütün ihtişam ve mesudiyeti sermayedarın yet-i stishabında ve kendi mensup olduğu sınıfın mahkum-u sefalet olduğu müşahade etmekten mütevellit bir infial ile asıl çalışan kendileri iken lainkita sarfettikleri say ve amel kuvvetinin kıymeti takdir olunmayarak bir madde-i meta pahasına çalıştıklarını anlar ve ekmeğini zor çıkardığı ailesinin felaketini hazin hazin temaşa ederken öbür tarafta zenginlerin kaymak yediğini görmekten elbette müteessir olur ve elbette ağlar.

Cemiyetin alt tabakasında bulunan amele fevk-i serindeki sınıf-ı mümtazı omuzlarında taşıyor.

Bunları yüksekte tutan onların kuvvetidir. Bunu idrak eden biçare mesai en yorgun ve bedbaht bulunduğu anda nasıl şikayet etmez, nasıl talep-i hak için de münakaşa olmaz nasıl tab ve takatını bitiren o sınıfı zemin haki iskat etmek için omuzlarını silkmez. Nasıl nasıl sükut edebilir?

Heyeti-i içtimaiyeyi böyle iki sınıf-ı iktisadiye tefrik ile beyinlerinde bir ayrılık meydana getiren hayattır. Sosyalistler bu ayrılığı müşahade ve idrak ederek lağvını arzu ediyorlar. İstiyorlar ki mümtazan ile mukahurandan mürekkep olan cemiyet sosyal demokrasinin namı altında müsavat-ı hukuk ve müsabat-ı vazaif esası üzerine bir insaniyet tesis edilsin. Bu fikirlerin karin-i sıhhat olup olmadığını yazılarımıza hasta fikir vasfını layık gören kardeşlerimiz yakında anlayacaklardır. Yalnız bu hususa beyan-ı mütalaa edeceklerin saha-i matbuatta best-i makal etmeleri rica olunur.

Kasaba 14 ağustos 326

B.İsrail

Postalarımız

Öteden beri postahanelerimizde havale nağme vekil-i postal ve kıymet-i mikdaralı mekatüp muamelesi icra ve kabul edilmektedir. Bu ise ashab-ı müsalihe bir suhulet olmak ve hukuk-u hazineyi muhafaza etmek şartıyla pahidar olacağı varest-i izahtır. Yoksa merhum Nasreddin Hoca'nın dostlar alışverişte görsünler darb-ı meseli gibi hiçbir vakit akıl ve mantığa sığmaz devr-i istibdattan kalma ücret tarifesiyle postahaneler ifayı muamele ederek hayli beyhude hasar ve ziyan etmeye sebebiyet verdirmek ehl-i vicdan ve insafı tağyir edeceği gibi bulunduğumuz devr-i mesut meşrutiyete hiçbir zaman yakışmaz. Ahvalden zannederim. Muamelat-ı mezkureden dolayı postahanelerimizce istifa olunmakta olan ücret hazineye varidat mı temin ediyor yoksa dostlar alışverişte görsün mü diyoruz?

Bunun beyanı için müşahade-i acizanemden birkaç misal söyleyecek olursan ve mercinin inzar-ı dikkatini celp edersem kendimi bahtiyar adlederim.

Memalik-i Osmaniye postahanelerinde olduğu gibi bahr-i ahmer sevhilinde muamelat-ı mezbureyi ifa eden üç posta merkezi vardır kihuduttadır. Mütalaamız bahren olan mürasalata dair olduğundan üçüncü daireden sarf-ı nazar ediyoruz.

Postahanelerdeki tarifeler ucuz yirmi üç senesinde tab ve meri el icra olan tarifedir. Tarifede bin kuruşluk paket için iki kuruş ve bin kuruşluk kıymet miktarlı mektup için bir kuruş ücret alınmasını gösteriyor. Halbuki postalarımızı nakil edecek hali hazırda vapurlarımızın mevcut olmamasına binaen posta müdüriyet-i umumiyesi Hidivi nam posta vapuruyla bin kuruşa dört kuruş ücret-i nakliye vermek şartıyla akd-i mukavele etmiş. O halde postahanelerde toplanan ücret varidatı kifayet edemeyeceğinden varidatın üzerine bir misli kadar meblağ zam edilerek vapur kumpanyasına ücret-i nakliye verilir. Faraza Cidde posta merkezine bir milyon kuruş kıymetinde ashab-ı müsalihten birisi bir paket tevdi ederse tarife mucidince memur kıymetten iki bin kuruş ücret alarak kabul eder. Bilahare mezkur paketi sevketmek için postahane dört bin kuruş ücret vererek hidiviye vapur kumpanyasına teslim eder.

Postahanelerin bir mahda paket hasılatı beş yüz lira olursa bin lira ve kıymet-i miktarlı mektup hasılatı beş yüz lira bulunursa bin beş yüz lira ücret-i nakliye olarak vapur kumpanyasına verilir. bir parça da insaf edelim. İhmal ve tekasil vakti geçmiştir. Şimdilik vapurumuz mevcut değilse niçin posta müdüriyet-i umumiyesi hal-i hazırda nisbetle tarifeyi ıslah ve tebdil etmiyor. Hala istibdattan

baki tarifelerle ziyan mı çekeceğiz. Valiye nezareti bu yolsuz muameleleri nazar-ı dikkate ve ehemmiyete alarak tarifeleri ıslah ve tebdil ederlerse vatan ve millete karşı olan vazifelerini bi hakkın ifa etmiş bulunurlar yoksa....

Haldun

Romanya'dan Bir Sada

Geçenlerde Romanya'ya giden seyahin-i Osmaniye sihnayaya muvasat ettikleri zaman kendilerine bir ziyafet verilmiş ve taamdan sonra Bükreş Bank memurlarından biri kürsüyü hitabete çıkarak

Bizim romanya'daki vazifemiz ancak aşağı tabakadaki ahalinin yani avam ve amelenin terakkiyi hal ve saadetlerine çalışmak ve onlara da bir mevki temin etmektir demiş. Bu sırada Karahisar mebusu Mustafa Salim Bey kürsüye çıkmış ve "malum-u âliniz bin üç yüz yirmi altı bütçesi çok açık. Bu münasebetle avam ve ahali için bir şey yapamadık. İnşallah bundan sonra yaparız." Bir mukaddime yapmış ve kim bilir ne güzel sözler söylemesini tasvir etmişken hain ve müstehzi birkaç kahkaha sözünü kesmiştir. Mebus-u muhteremin zeka ve dirayetini alkışlarız.

DİĞER BİR SADA

Gerek Köstence de istikbale gelen zevata gerek Bükreş istasyonundaki heyet-i müstakbelenin hararetli sözlerine mukabil Karahisar Mutasarrıfı Haydar Beyefendi de bir nutuk söylemek ister. Bir daha... bir daha... fakat kalabalık insanı şaşırtıyor. Ayıp değil ya Hidayet Bey Efendi de şaşırmış ve nutuklarında daima "Mukaddes Romanya İmparatorluğu" sözleriyle başlamış.

Arkadaşımın biri bu sadayı işittikten sonra dedi ki:

amma ifratperver siniz ha... o zevat mutasarrıf Osmanlı mutasarrıfı Romanya'nın krallık veya imparatorluk olmasından ona ne?

İyi ama bu kelimelerin manasın bilmeyen bir mutasarrıftan sen hayır gör?

?!

Hakaik-i içtimaiye Yer ve İnsan

İnsanlar evvel emirde ne acayıptır? Hakaik-i mecrudeyi mi iptida aramak ve sevmek ve sonra aranılıp bulunan ve sevilen hakayık mikyası ile eslaf hakkında bir fikir hasıl edip onlara hürmet ve riayet etmek. Yoksa iptida bu eslafa hürmet ve itibar mı edip sonra bunların her sözünü her fikrini hak tanımak iki defa iki eder dört. Bu bir hakikattir. Şimdi bu hakikat mi?

İptida öğrenmeli ve sonra bunu tasdik edip etmeyenlerin sahîh el akıl olup olmadığına hükmetmeli. Yoksa iptida iki kere iki ne eder hakkında beyan-ı efkâr eden bir zata hürmet ve riayet edip sonra bu hususta her ne derse mi kabul etmeli. Biri diyor ki falan edip ya filan müctehit çok büyük ve muhterem bir zattır. Binaen ali her ne derse hakikat odur. Ben ise derim ki filan söz ya filan fikir mücerret kendiliğinde aşîkâr ayan beyan ve muhterem bir hakikattir. Bu hakikati tasdik etmeyen velev edip ya müctehit namını hamil bulunsun efkârında sehv ve hata ediyor. Şark ve İslâm âleminin Avrupa'ya karşı olan en büyük kusurlarından biri de budur ki, biz eşhasa hakayıkın kendisinden ziyade hürmet ve riayet ediyoruz. Eşhas hakayık ile değil hakayık-ı eşhas sayesinde tanıyoruz. Bu sebeptendir ki bizde ilmi intikâat asla terakki etmemiş hatta bu kalemden diyebilirim ki biz de hiçbir eser de yoktur. Bizde istediğîn kadar meddah bulunur. Fakat bir fert yoktur ki intikâat ile meşgul olsun. Bundan böyle biz zamanımızın iktizası olarak hakayı-ı mücerret surette öğrenmeliyiz. Velev o hakayık Çin'de Konfüçyüs'un Rusya'da Tolstoy'un Avrupa'da Herbert Spencer'in ağızından çıkmış olsun. İster o hakayık ibn-i rüşd, Ebu ali sîna Farabi Milay Rumi, ya Sadri gibi ıslaf muhtereminin kavnine mutabık gelsin ya gelmesin.

Zamanımızda bedahat dercesine yetişmiş olan hakikatlerin en büyüğü budur ki cemiyet-i beşeriyeyi teşkil eden efrattan her biri ihtiyacat-ı beşeriyeye lazım olan mahsulâtı hasıl etmek için çalışmalı emek vermeli ve emeğinin karşılığı olan kazancı hakkı tamamıyla elde edebilmeli. Yani hiçbir insan mesaisinin mahsulünden kazancından mahrum edilmemelidir. Her bir nizam her bir kanun

her bir şart-ı içtimai ki bu kaideye muvafik değildir. Hak ve adalete mugayir olduğundan lağv ve iptal edilmelidir. Halbuki beşeriyetin kısm-ı azamında bugüne kadar hüküm ferma olan usul-ü içtimaiye kapitalizme yani sermayedarlık denilen usulden ibaret bulunduğu için mevcut olan kavanin ve nizamat da mesaiden ziyade sermayeye müsait oluyor. Ve binaenali mesaiyi beşerle hasıl olan kazanç sermaye üzerine terekkül ederek beşeriyetin gayeti olan ehl kesp keder-i harman ve hüsrana büyük bir ekalliyette bulunan sermayedaran ise servet ve saman içinde yaşıyorlar. İşte bugünkü sosyalizm elinden geldiği kadar bu usulü kaldırmaya çalışıyor. Sosyalistler demiyorlar ki ehl-i servetin mal ve mülkünü taksim edelim: Hayır! Onlar diyorlar ki öyle kavanin ve nizamat-ı içtimaiye vaz edelim ki bunda sonra herkes o mal ve mülkü o serveti hak ve adalet dairesinde kendi alınının teriyle kazanabilsin.

Mabadi var

TÜSTAV